

(2001/C 89 E/193)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2263/00**från Brice Hortefeux (PPE-DE) till kommissionen**

(7 juli 2000)

Ämne: Gemenskapens utbildnings-, utbytes- och samarbetsprogram Odysseus

Den 19 juni 2000 hittade tulltjänstemännen i den brittiska hamnen Dover liken av 58 illegala invandrare, som dött under ohyggliga omständigheter i samband med att de på hemliga vägar försökt ta sig in i Storbritannien. Detta drama har låtit det framgå hur begränsade medel Europeiska unionen har till sitt förfogande för att bekämpa nätverken av människosmuggling.

Odysseus-programmet, ett utbildnings-, utbytes- och samarbetsprogram inom politikområdet asyl, invandring och passage av medlemsstaternas yttre gränser har ett finansiellt referensbelopp på endast 12 miljoner euro för perioden 1998–2002. Detta program står öppet för Europeiska unionens medlemsstater och för kandidatländerna för anslutning som ett led i förberedelserna för anslutningen. Det skapar möjligheter för utbildning och utbyte av tjänstemän eller personer med ansvar för ovannämnda politikområden och slutligen också för studie- och forskningsverksamhet kring hithörande frågor. Kommissionen är ansvarig för genomförandet av de åtgärder som finansierats enligt programmet. Programmet föreslår finansiering av projekt som i sin tur föreslagits av offentliga eller privata inrättningar, icke-statliga organisationer, forskningsanstalter eller universitetsinstitutioner och utbildningsorganisationer.

1. Vilken utvärdering vill kommissionen göra av programmets mål och hur det fungerat, nu när halva tiden för programmet börjar ha gått?
2. Har inte Odysseus-programmet alltför många mål i relation till det finansiella referensbelopp som det utrustats med? Är de typer av verksamhet som programmet avser att finansiera att betrakta som prioriterade ur synvinkel framför allt av vad som krävs för att bekämpa illegal invandring?
3. Är anslagen för programmet jämte programmets mål och det faktum att programmet fungerar via anbudsinfordringar lämpliga med tanke på behoven inom politikområdet asyl, invandring och passage av medlemsstaternas yttre gränser?

Svar från Antonio Vitorino på kommissionens vägnar

(7 september 2000)

Kommissionen delar parlamentsledamotens oro och bekräftar att den, i enlighet med den uppgift som den anförtrotts efter Europeiska rådet i Feira, strävar efter att utforma en helhetsstrategi för att handskas med flyktingströmmarna, där hänsyn tas till kraven på att bekämpa illegal invandring och att avslöja nätverken av människosmuggling.

1. Kommissionens utvärdering av Odysseus-programmet görs på flera plan. Internt i första hand genom kommissionens årliga rapport till parlamentet och rådet. Verksamhetsrapporten för 1999 kommer att lämnas inom kort. Dessutom görs en extern utvärdering av en oberoende konsultbyrå, som valts ut genom ett anbudsförfarande, och som efter en granskning av de samarbetsprogram som förvaltas inom ramen för avdelning VI i EU-fördraget lämnat ett tillfredsställande omdöme om hur väl Odysseus-programmet överensstämmer med målen i programmets rättsliga grund (rådets gemensamma åtgärd, antagen den 19 mars 1998 (!)). Slutligen fick programmet en positiv bedömning av talarna vid den konferens som organiserades i Bryssel den 24 november 1999, med parlamentets företrädare och Odysseusprogrammets samtliga externa parter. En del kritik, kommentarer och förslag uttalades under mötet, som syftade till att sammanfatta de två år programmet genomförts, men merparten av deltagarna ansåg att programmet på ett tillfredsställande sätt uppfyller fastställda mål.
2. Programmets målsättningar och ekonomiska anslag fastställs i den rättsliga grund som antogs innan Amsterdamfördraget trädde i kraft och före slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors. Odysseus var och är ett steg framåt mot ökat samarbete och utbyte på områdena för asyl, immigration och passage av yttre gränser. I likhet med övriga program som omfattas av avdelning VI i EU-fördraget (Grotius, Oisin,

Stop eller Falcone), siktar Odysseus mot allmänna mål som ökade kunskaper om problematiken på dessa områden och att främja en gemenskapsdimension bland de instanser (förvaltningar, icke-statliga organisationer, internationella institutioner och universitet) som är ansvariga för dessa frågor.

Kommissionen har dock alltid, bland annat genom att presentera ett årligt program, sett till att en betydande del av de samlade budgetanslagen avsätts till åtgärder med anknytning till de aktuella frågorna. Därmed, för att bara nämna urvalet för 2000, har programmets förvaltningskommitté på förslag av kommissionen valt ut 13 projekt (av totalt 36) med anknytning till kampen mot illegal invandring, människohandel eller olaglig passage av unionens yttre gränser.

3. Mot bakgrund av den utveckling som inletts av Amsterdamfördraget, målsättningarna med handlingsplanen från Wien om att införa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa samt slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors, anser kommissionen det när programmets ekonomiska anslag tar slut och den rättsliga grunden löper ut ges tillfälle att införa ett gemenskapsinstrument som motsvarar de nya behoven som uppstått med anledning av med utvecklingen av den gemensamma politiken på de områden som omfattas av artiklarna 62 och 63 i EG-fördraget.

(¹) EGT L 99, 31.3.1998.

(2001/C 89 E/194)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2270/00

från **Dominique Souchet (UEN)** till kommissionen

(7 juli 2000)

Ämne: Sanktioner mot Crédit Mutuel

Utsikterna för att gemenskapen skall fatta ett beslut som avser att belägga Crédit Mutuel med dryga böter på grund av att inrättningens sparräkningskonto "Livret Bleu" påstås ha kommit i åtnjutande av statligt stöd inger helt berättigade farhågor, inte bara bland de fem miljoner innehavarna av sådana konton utan också bland de folkvalda frivilliga 27 000 förvaltarna som generöst ställt sin tid och sitt kunnande till spararnas förfogande och bland alla dem som framför allt återfinns bland de förtroendevalda i Frankrikes kommuner och som känner starkt för den anda av ömsesidig lojalitet på det lokala planet som varit och allt fortfarande är en viktig faktor bakom den ekonomiska utvecklingen i talrika regioner inom Frankrike.

Efter att det gjorts en redovisning, varvid de bedömningar som gjorts, framför allt i kvalitativt hänseende, i hög grad förefaller kunna diskuteras, verkar det som om kommissionen ville inrikta sig på sanktioner som samtidigt skulle vara både i grund orättvisa och fullkomligt onyttiga.

Orättvisa därför att Crédit Mutuel är en inrättning som fyller en uppgift av allmänt intresse, framför allt i frågor som berör lokal utveckling och allmännyttiga bostäder — samtidigt som den aldrig någonsin, till skillnad från många andra, bett om anslag från det allmänna för att klara de förluster den ibland råkat ut för i sin bankverksamhet.

Onyttiga därför att det bakom det klagomål som anförts av AFB, där det talats bara om konkurrensfrågor (samtidigt som Livret Bleu's totala andel av insättningarna på bank — 1,4 procent av besparingarna i Frankrike och 0,2 procent av besparingarna i Europa — omöjligtvis kan förorsaka några snedvridningar av konkurrensen) döljer sig en önskan att Livret Bleu skulle förlora sin karaktär av att vara en särskild varumärkesprodukt, något som Crédit Mutuel inte heller motsätter sig, på det enda villkoret att man då går med på att föra en seriös diskussion om på vilka villkor det skall ske och förutsatt att Crédit Mutuel inte utsätts för någon diskriminerande behandling.

I detta sammanhang ter sig påförandet av sanktioner oundvikligen som en källa till konflikt, i en situation där rentav den inrättning som åsyftats föreslår en förhandlingslösning, som också ur den klagandes synvinkel måste framstå som väl avvägd och tillfredsställande. Under sådana betingelser är det obegripligt att kommissionen fortsätter sin lagföringsattityd och sina påhopp på Crédit Mutuel, om det inte förhåller sig så att kommissionen i själva verket inte är ute efter att angripa den produkt som Livret Bleu utgör med den ringa betydelse den har, utan i stället vill komma åt själva principen om sparandet som folkrörelse, något som vi vet att finansföretagen på andra sidan Atlanten hyser en aggressiv fiendskap emot, i och med att de vägrar erkänna det folkliga sparandets roll inom den ekonomiska utvecklingen, framför allt inom sektorn små och medelstora företag, liksom dess betydelse för solidariteten ute i samhället.